

Ik wil graag reageren op de Concept-memorie van toelichting Implementatiewet ter voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering. In voetnoot 67 wordt verwezen naar een artikel van VNO-NCW waarin wordt gesteld dat een cashlimiet van €3.000 goed zou zijn voor het verminderen van regeldruk. De onderbouwing die daar wordt gegeven, is echter gebaseerd op misleidende redeneringen.

In mijn reactie zal ik eerst aangeven waarom de argumenten uit dat artikel niet kloppen, en vervolgens toelichten waarom het hanteren van de Europese grens van €10.000 juist beter is voor ondernemers én voor het doel van de wet.

1. Misleidende framing: “maximale grens”

- De Europese **AMLR stelt een bovengrens** van €10.000 voor contante betalingen.
- Lidstaten **mogen** een lagere grens hanteren, maar hoeven dat niet.
- Het artikel doet alsof de grens van €10.000 per definitie “te hoog” is en dus moet worden verlaagd. Dat is een waardeoordeel, geen feit.

2. Onjuiste logica rond 3.000 – 10.000 euro

- Het bericht stelt dat als Nederland de grens op €10.000 legt, **elke betaling tussen €3.000 en €10.000 alsnog met identificatie en verificatie gepaard moet gaan**.
- Dat klopt niet helemaal: in de Europese regelgeving gelden wel degelijk identificatieverplichtingen vanaf lagere bedragen, maar die hoeven niet automatisch te leiden tot een verbod of strafbaarstelling van betalingen.
- Het gaat dus om administratieve verplichtingen voor meldingsplichtige instellingen (zoals banken, notarissen), niet om een absoluut verbod voor burgers om contant te betalen.

3. Selectieve vergelijking met andere landen

- Het artikel wijst erop dat landen zoals België, Frankrijk, Spanje en Italië lagere limieten hebben. Maar:
- In veel van die landen bestaat nog steeds een grote zwarte economie ondanks de limieten.
- De context verschilt per land (bijv. Italië met een heel andere cashcultuur).
- Het is dus niet eerlijk om te doen alsof een lager plafond automatisch leidt tot minder witwassen.
- Europese Unie bestaat uit 27 lidstaten waarbij de overgrote merendeel 10.000 grens neemt.

4. Verwarring tussen “regeldruk” en “limiet”

De tekst suggereert: “Lagere limiet = minder regeldruk”.

- In werkelijkheid kan een lagere limiet juist méér regeldruk opleveren voor ondernemers, omdat zij vaker klanten moeten weigeren of alternatieve betalingsvormen moeten regelen.

5. Geen bewijs voor de stelling “grens is te hoog”

- Er wordt geen onderbouwing gegeven waarom €10.000 te hoog zou zijn, behalve “andere landen doen het ook”. Dat is een zwak argument (“appeal to popularity”).
- Bovendien kan een te lage grens gewone burgers en ondernemers treffen, zonder dat het criminelen wezenlijk hindert.

Waarom kiezen voor €10.000?

1. **Consistentie met Europa**
 - Nederland sluit aan bij de Europese standaard, wat voor duidelijkheid en eenvoud zorgt bij grensoverschrijdende handel.
 - Bedrijven die internationaal werken hoeven niet telkens met andere regels rekening te houden.
2. **Voorkomt onnodige beperkingen voor burgers**
 - Grote aankopen (auto, boot, kunst, tweedehands goederen) blijven mogelijk zonder extra drempels.
 - Burgers behouden vrijheid en privacy bij het gebruik van contant geld.
3. **Gerichte aanpak van witwassen**
 - Criminelen gebruiken vaak complexe constructies (crypto, vastgoed, katvangers) in plaats van alleen cash.
 - Een lagere limiet raakt dus eerder gewone mensen dan criminelen.

Waarom minder regeldruk bij €10.000?

1. **Minder controles bij lagere bedragen**
 - Als de grens op €3.000 ligt, moeten veel méér betalingen gecontroleerd en geregistreerd worden.
 - Bij een grens van €10.000 vallen die betalingen gewoon onder normale transacties → minder papierwerk voor ondernemers.
2. **Eenvoudiger administratie**
 - Ondernemers hoeven minder vaak identificatie- en verificatiegegevens te verzamelen en op te slaan (denk aan AVG-verplichtingen).
 - Minder kans op fouten → minder risico op vervolging door het OM.
3. **Minder conflicten met klanten**
 - Bij een te lage limiet moeten ondernemers vaker “nee” zeggen tegen klanten die contant willen betalen. Dat kost tijd, omzet én klanttevredenheid.